

[Finansministeren.]

mennesker blive tale om en ny byrde. Også dette må betegnes som en urimelighed.

Navnlig må jeg gøre opmærksom på, at grundstigningsskylden for en del kommuner, særlig kommuner med sommerhusområder og nye byområder, har afgørende betydning for deres økonomi. Mister de denne indtægtskilde, er de henvist til enten at forhøje den kommunale grundskyld eller at udskrive større beløb i kommunal indkomstskat, og hvis nogen af disse kommuner allerede har udskrevet grundskylden med maksimale beløb efter loven, skal altså hele erstatningen søges gennem indkomstskat. Heller ikke denne virkning kan betegnes som rimelig.

Desværre findes der ikke nogen statistik over grundstigningsskyldens fordeling på det samlede antal ejendomme. Men det er min opfattelse, at den øjeblikkelige situation kort kan karakteriseres sådan, at langt de fleste ejendomsbesiddere — og det gælder særlig ejere af en- og tofamiliehuse — enten slet ingen grundstigningsskyld betaler eller kun betaler ret beskedne beløb, der i sammenligning med de øvrige ejendomsskatter ikke kan siges at være tyngende, at der er et antal ejendomsbesiddere, som betaler en højere grundstigningsskyld, men formentlig har opnået en tilsvarende eller omtrent tilsvarende fordel ved at erhverve deres ejendom til en lavere pris, end hvis der ikke havde været nogen grundstigningsskyld, og at der endelig er et antal ejendomsbesiddere, som er ramt af skævheder og urimeligheder særlig i forbindelse med årsomvurderingerne.

Det væsentlige og helt afgørende er imidlertid det forhold, at overordentlig mange ejendomsbesiddere — vel som følge af de skævheder og utilsigtede urimeligheder, som har kunnet konstateres — føler sig meget utrygge over for de fremtidige virkninger af grundstigningsskylden i forbindelse med kommende vurderinger — og aktuelt da i særlig grad den forestående 13. almindelige vurdering. Denne utryghed er nok ikke blevet mindre ved den livlige agitation, der har været ført omkring denne sag, og som så vist ikke har bidraget til i befolkningens bevidsthed at gøre problemerne mindre, end de faktisk er. Det er regeringens opfattelse, at det er nødvendigt at tage hensyn til den utryghedsfølelse, jeg

her har nævnt, men på den anden side mener vi også, at det ikke uden en nærmere undersøgelse vil være muligt at tage endelig stilling.

Der er mange forhold, som må gå ind i denne undersøgelse og de overvejelser, som knytter sig hertil. Jeg har allerede nævnt, at oppositionens argumenter for det foreliggende forslag må underkastes en nærmere prøvelse. Jeg kan hertil føje, at vi på tre områder har ekspertundersøgelser i gang, som mere eller mindre har relation også til grundstigningsskylden. Det gælder således arbejdet i det udvalg, som undersøger boligudgifterne henholdsvis for lejere og for ejere af eget hus. Det gælder endvidere det igangsatte arbejde om byrdefordelingen mellem stat og kommuner, idet man jo i denne sammenhæng bl. a. må overveje ejendomsbeskatningens og vel især grundskyldens fordeling mellem stat og kommune, herunder om det ikke med ejendomsbeskatningens aftagende rolle i den offentlige økonomi vil være rationelt og rimeligt at samle al ejendomsbeskatning i kommunerne, således at staten for sit vedkommende opgiver denne indtægtskilde. Hvilke konsekvenser dette vil medføre i retning af behov for at søge dækning på andre felter, er det nok for tidligt ved denne lejlighed at komme ind på.

Endelig er der som bekendt nedsat et udvalg med den særlige opgave at undersøge mulighederne for en forenkling af ejendomsbeskatningen. Dette udvalg har afgivet to foreløbige indstillinger, men behøver yderligere tid til at fuldføre sin hovedopgave. Det er min hensigt i forbindelse med kommende lovforslag at meddele folketinget og offentligheden de to foreløbige indstillinger i deres fulde ordlyd, og jeg skal derfor i dag indskrænke mig til om indstillingernes konklusioner at sige følgende:

Udvalget foreslår i sin første indstilling en udvidelse af adgangen til at fritage ejere af en- og tofamilieejendomme for at svare grundstigningsskyld af den forøgelse af den afgiftspligtige grundstigning, der er konstateret i deres ejertid.

Sådan fritagelse skal efter forslaget i alle tilfælde gives for ejendomme, hvis vurderede areal ikke overstiger 1400 m². For ejendomme med større grundareal foreslås ejeren fritaget for grundstigningsskyld af de